

Србија је по паритету куповне моћи на само 44 одсто европског просека, што је ставља иза најсиромашније земље ЕУ Бугарске. Трећину свог буџета домаћинства у Србији потроше на храну и безалкохолна пића, док у земљама Европске уније на храну у просеку троше тек седмину свог породичног буџета, неких 14,3 одсто.

Трошкови домаћинства развијених европских земаља на храну, али и остале категорије се последњих 10 година нису много мењали. На храну у ЕУ грађани троше седмину новца који зараде док су им највећи трошкови становања и грејања – последњу деценију они чине четвртину породичног буџета.

То што трећина буџета у Србији оде на храну главни је показатељ сиромаштва.

То што је Србија сиромашнија од најсиромашније земље ЕУ Бугарске не би требало да буде изненађење за све који су упућени, тврди економиста Љубомир Маџар.

Још од 1990-их земље попут Бугарске, каже Маџар, развијају се брже од Србије која је током последње деценије прошлог века била у ратним збивањима.

„Бугарска то није трпела, није пролазила кроз то. После деведесетих Србија се неравномерно развијала, а од доласка ове власти 2012. Србија се спорије развијала, спорије од осталих земаља Југоисточне Европе. Та коб споријег раста нас прати. Нема ништа горе кад је нешто ниско, па се још споро креће. Тако се наше заостајање повећава“, истиче Маџар.

Дугогодишњи председник Савеза самосталних синдиката Крагујевац Југослав Ристић каже да је то логично.

„Јасно је да је политика, коју смо до сада водили, у смислу привлачења страних инвестиција јефтином радном снагом нас само довела до потпуног сиромаштва“, истиче Ристић.

Он каже да давање субвенција страним инвеститорима иза којих нам остану само дугови – јер ми то не дајемо из буџета већ од задуживања.

„Остану нам само сиромашни радници који од својих плата не могу да преживе. Борити се на тај начин за радна места и стандард је „трка до дна“ јер 1,2 милијарде на планети Земљи ради за мање од два долара дневно. И, ми се сада полако „укапамо“ у тај просек“, напомиње Ристић.

Наравно да то није пут којим Србија треба да иде, истиче он, али додаје да имамо власт која ради све само и искључиво у интересу крупног капитала и свом личном.

„Такав приступ мора хитно да се мења или ћемо, као земља, само још више осиромашити“, напомиње Ристић.

Народни посланик „Заједно“ Никола Нешић каже да је Бугарска пример зашто је и Србији важно да буде део Европске уније, односно колико је важно да се усагласимо са законима 27 земаља који су део ове заједнице.

„Србији је и сада најважнији партнер Европска унија, а треба сваки грађанин да види могућности и шансе које се отварају када бисмо се усагласили и имали јасан пут. Бугарска је била чак и вишеструко по стандарду испод Србије, али нажалост, ми смо одабрали други пут и сада плаћамо цену нашег одабира. Земља која је била синоним за незапосленост и сиромаштво, сада је постала пример, али нисам и даље сигуран да смо схватили лекцију“, истиче Нешић.

Њихово тржиште је сада од готово 450 милиона становника, напомиње он, а Србија мора донети одлуку да ли жели бити део света где јој највише становника и одлази не сваке године, већ сваког дана.

(Данас)